

SORIN ANGHEL VANGAMYND

og so vandu vit í tveir tímar, greiður Sorin frá.

Tað var tó ikki stuttleiki og spæl, sum stóð ovast á dagskránni. Venjingin var hörð og málrættað. Tað var upp til Sorin og hansara liðfelagar at prógva fyri venjaranum, at teir skuldi tíma at brúka tíð upp á seg.

Tað vóru ikki nógvir pengar til, og Sorin hevði ikki ráð at keypa sær fótibóltsskógvar. Hesum mátti felagið hjálpa við.

Sum 19 ára gamal spælir Sorin við í 2. deildardysti móti FC Arges. Á liðnum er millum annað Adrian Mutu, sum seinni gerst víðagitin. Sorin spælir væl, og fær í boðið at skifta til mótstøðuliðið. Tað blívur tó bara til triggjar mánaðar.

– Eg sat nógv á bonkinum, og var ikki vanur við at verða burtur. Eg tosaði við felagið aftaná triggjar mánaðar, og valdi at fara aftur til Ramnicu Valcea, sigur Sorin.

Tvey ár seinni fær Sorin eyga á eina sprund, sum skuldi vísa seg at broyta lívið hjá honum.

Alina fer til Føroyar – Sorin aftaná

Eitt august kvöld í 2000 eru Sorin og nakrir av liðfeløgnum úti. Teir hugna sær óført, tá Sorin fær eyga á eina vakra kvinnu. Hon er úti við familjuni, tí hon um fimm dagar skal til Føroyar at spæla hondbólt.

– Vit vóru úti og hugnaðu okkum, tá eg sá hana. Hon var við familjuni. Eg fór at tosa við hana, og í skemti spurdi eg um vit ikki skuldu halda saman. Hon svaraði blankt nei, tí hon skuldi til Føroyar um fimm dagar, sigur Sorin og grínur.

Alina skal spæla við StÍF, og tey bæði hava tætt samband, meðan hon er í Føroyar. Alina roynir at lokka Sorin til Føroyar, men hann er ikki sinnur at flyta úr heimstaðnum. Men við samráðingarborðið við felagið hjá sær fær Sorin aðrar tankar.

– Eg skuldi til sáttmálasamráðingar um hetta mundið, og hevði ikki fingið lön fyri tvey tey seinastu árin. Eg segði við teir, at fekk eg

mundið saman við fleiri spælarum, sum hava tilknýti til EB/Streym.

– Hon ringir so og fortelur mær, at hon hevur funnið eitt felag, sum eitur EB/Streymur. Eg segði bara jaja, tí eg áni ikki hvat tað var fyri eitt felag. Bara at teir akkurát vóru fluttir upp í bestu deildina, greiður Sorin frá.

Hann hevur trý viðføri við, og tí ansar hann væl eftir.

– Mamma hevur altíð lært meg, at eg skal ansa væl eftir bagaguni, og ikki lata nakran annan fáa fatur á henni, greiður Sorin frá.

Komin til Keyppannahavnar kemur panikkur í. Hann fær ikki samskipt við nakran, og torir ikki at fara út gjøgnum pass-eftirlitið.

verður vístur víðari til flúgvarin til Føroyar, men søgan er bara komin í helvt.

Fyrst tekur tað eina løtu at finna røttu gate'ina. Síðani fara øll fólkin í flúgvarin. Sorin situr eftir, tá ein flogterna kemur yvirtil hann, og spyr um hann skal við.

– Eg vísi henni so ferðaseðilin, men eg vildi bara við, um eg fekk

– Tá flogternurnar koma við vogninum var eg nakað so svangur og tystur, men eg hevði ongar pengar, og helt at eg skuldi gjalda fyri matin og drekkjuvørurnar. So tá tey spurdu meg, um eg vildi hava nakað, so risti eg bara við høvdinum, sigur Sorin, meðan hann visur hvussu hann risti við høvdinum.

Tá hurðin fór upp í flúgvaranum fekk Sorin eina kalda móttøku. Hesa ferð bókstaviliga. Tað vóru 25 hitastig í Rumenia hendan dagin, og Sorin er bara í eini T-shirt. Men í Føroyum var kalda várveðrið eirindaleyst.

Sorin er nú so nær málinum, at hann bitur kuldán í seg, og gongur móti innongongini á Vága Floghavn, men aftur stendur lögreglan og bíðar.

– Eg orkaði ikki meir. Var troyttur, svangur, tystur og skilti einki, so tá eg sá teir fór eg bara at renna til eg fekk fatur á Alinu og Magnus, sum kundu hjálpa mær við at tosa við lögregluna, sigur Sorin at enda um fyrstu ferðina til Føroyar. Hann sær næstan pøstur út bara av at fortelja søguna.

Rendur til arbeiðis

Fyrsta venjingin hjá Sorin stendur grieð í minninum. Sorin hevur fótibóltsskógvar við, sum hann hevur brúkt í Rumenia. Teir hava jarnaknobb, og kunnu ikki brúkast á graslíkinum á Eiði.

– Ongin hevði fortal mær, at tað var spælt á graslíki her, sigur Sorin. Hann fær ikki samskipt við hinar spælararnar, men fótibóltsmálið er eitt altjóða mál.

– Bergur Magnussen var venjari og hann royndi at tosa við meg, men eg skilti einki av tí, sum hann segði. Tað gekk betri at venja, tí fótibóltur er eins allastaðni, greiður Sorin frá.

Tá Sorin hevði verið í Føroyum í tvær vikur, fekk hann nøkur óvæntaði boð.

– Magnus á Stongum kom framvið hjá mær og segði, at eg eisini mátti arbeiða við síðuna av

ikki pengarnar so eg fór til Føroyar, greiður Sorin frá.

Hetta var sjálvandi ein háttur at samráðast upp á, men samráðingarnar koma ongantíð á mál.

– So ringdi eg til Alinu og boðaði frá, at eg kom til Føroyar, sigur Sorin og flennur.

Alina hevði tosað við Skála, sum tá spældi í aðru deild, men har vóru ongir pengar. Alina spælir um hetta

Marru túrurin til Føroyar

Sorin er fyri fyrstu ferð í samrøðuni trekur at tosa, tá prátið fellur inn á fyrsta túrin til Føroyar. Hann heldur hendurnar upp fyri andlitið, grínur og ristur við høvdinum áðrenn hann byrjar at greiða frá.

Søgan byrjar í Rumenia 14. mars í 2001. Sorin Anghel skal á fyrsta sinni flúgva. Hann dugir ikki enskt, og enn minni danskt ella føroyskt.

» **Tit liva eitt luksus lív her. Ongin mafia, kriminalitetur ella mutur. Eg haldi bara ikki øll vita av hvussu gott tit hava tað her**

Lögreglan fær eyga á hendan unga mannin, sum heldur fram við at standa uttanfyri pass-eftirlitið. Teir koma tí yvir og royna at samskipta við hann.

– Eg visti ikki hvat eg skuldi í Danmark, og hvussu eg kom til Føroyar. Tað einasta eg dugdi at siga var EB/Streymur, Føroyar og Magnus á Stongum, sigur Sorin við einum stórum smíli, meðan hann yppir akslarnar.

Tá hann hevur tosað við lögregluna eina løtu, fær hann eyga á viðførið, og við ráðunum hjá mammuni í huga, so reisist hann og drønar avsta eftir henni – og lögreglan aftaná.

Tingini koma í rætt lag. Sorin

bagaguna við í flúgvarin. Tað bara ikki til, so tey ringu eftir lögregluni, sigur Sorin.

Flúgvarin hjá Atlantsflogi stendur nú og bíðar, meðan lögreglan roynir at greiða hesum ung rumenanum frá, at bagagan kemur við, men hann hon skal í eitt viðførisrúm.

– Eg var so troyttur, svangur og tystur, at eg bara gav upp og fór í flúgvarin. Tá eg kom inn klappaðu øll, sum vóru í flúgvaranum, greiður Sorin frá við síni eykendu dialekt, og brestur út úr at flenna.

Tað steðgar ikki her. Sorin skal sita millum tveir vælvaksnar menn, sum royna at tosa við, men einki nyttar.

fótibóltinum. Tað skilti eg einki av, sigur Sorin og grínur.

Hann fekk arbeiði á flakavirkinum, men tað spældi ikki væl av.

– Eg lá heima sjúkur í tvær vikur, tí eg arbeiddi í kølaranum. Eg hevði ongi klæðir og kom heim vátur og kaldur, greiðir nýggi AB spælarin frá, meðan hann við einum smíli ristir upp á høvdið.

Sorin hevur bara verið í Føroyum í stutta tíð, tá hann ger av at fara aftur til Rumenia. Hetta lívið er ikki nakað fyri ein ungan og málrættaðan rumena. Sorin gevur Magnusi greið boð, men Alina tosar Sorin frá at venda heim.